

Blônd & Bril

door Frans Pollux

Waerden Bril,

Uitwaaiend wandelde ik woensdagavond over een stille Markt. De nacht ervoor was het plein nog het terrein geweest van Venlo's Eerste Geluidsoorlog. Ik stond in de Steenstraat in mijn *boerepekske* te genieten van *Kwats, Klep & Kammeräöj* toen er een pissige joekskepèl voorbij kwam. Strakke gezichten, instrumenten hoog boven zich om kordaat door de *joeksende* massa te kunnen stappen, en duidelijk gespannen. Het waren trouwens meerdere *joekskepèlle* want er kwamen twee *dieke träöte* voorbij. Een boerin naast mij vroeg waar ze in al die drukte zo haastig naar op weg waren.

'*We gaon speule*', snauwde de ene. De andere was guitiger: '*We meuge eigelik neet, maar doon 't toch.*'

Ze werden even opgehouden door vijf dansende boeren en dat gaf mijn buurboerin de tijd om door te vragen. Waarom mochten ze niet spelen?

'*Op de mert begint drek det bandje te speule. En die meuge we neet stoore.*'
Ai. Hels dilemma. Moet je *joekskepèlle* het spelen ontzeggen omdat er met *vastelaovend* overal podia staan? Of moet je populaire bands en bandartiesten afkappen zodra een *kepèl* het op de heupen krijgt? Ik was blij dat ik daar niet over ging. De *joekskepèlle* waren in ieder geval niet bereid die *zoore hiëring* te

slikken. Precies toen het bandje begon te spelen, draaiden tientallen *träöte* zich richting de *buun*. Op teken bliezen ze alle lucht uit hun lijf die er na drie dagen *toéte* nog in zat. Het bandje blies, elektronisch versterkt, harder terug. Maar bij de *sjoenkelleedjes* en ballads won het *joeksleger* het. En ook de meeste aankondigingen van de zanger gingen volledig verloren in het spervuur van trompetsignalen. Het was een prachtig gevecht, en misschien school in die kakofonie de échte *vastelaovend*.

De geluidsoorlog zat er al jaren aan te komen: het hossen op straat botst met de festivallisering van de *vastelaovend*. Tegelijkertijd wordt het feest juist dankzij bands en artiesten populairder en massaler. Heel jammer: Neutjes Rang in de portiek moest stoppen toen de band begon te soundchecken. Van de andere kant: duizenden mensen genoten van de band.

Te lastig, dat soort morele dilemma's met *vastelaovend*. Ik bestelde het laatste rondje, zong beurtelings mee met *Joetse jatse* en *Truuk nao Venlo*, blij dat dit luxeprobleem überhaupt bestond. Want was er niet ooit door een poëtische zwartkijker voorspeld dat ik daar samen met hem alleen zou staan, in 2011?

Hald dich, Blônd

PS: Wie zit 't met *dien önbebage*?

